

За почетак, мало „досадних“ бројки. Јавни дуг Србије на крају 2014. године износио је 22,76 милијарди евра, што је 70,9 одсто бруто домаћег производа. За само месец дана, у односу на новембар, јавни дуг је увећан за око 480 милиона евра. На крају 2013. године јавни дуг Србије износио је 20,14 милијарди евра, односно 59,6 одсто БДП, што значи да је за годину дана повећан за више од две и по милијарде евра и за преко 11 одсто БДП-а. Крајем 2011. јавни дуг је био 14,8 милијарди евра, а крајем јуна 2012. (када долази до смене власти и формирања коалиције СНС-СПС-УРС) 15,4 милијарде. Што значи да је за две и по године порастао за чак седам милијарди и триста милиона евра.

Не. Ово нису подаци неког малициозног опозиционара, или неодговорног блогера, већ званични подаци Народне банке Србије. И нису никаква „војна тајна“, објављени су и јавно доступни, али је чињеница да су, као и низ других ствари које се не уклапају у задату ружичасту слику, били прилично затурени и забашурени ид стране оних који вуку медијске и политичке konce у данашњој Србији.

Понекад повећање дуга може бити цена која се плаћа зарад бржег економског развоја, повећања запослености или ре-национализације неког драгоценог привредног ресурса. Али, авај, и БДП је у паду, о индустријској производњи да и не говоримо, а држава се управо спрема да прода неколико преосталих стратешких компанија, попут Телекома или ПКБ-а. Исто тако, воду не пије ни омиљено премијерово „објашњење“ како су „морали да се задужују да би вратили неповољне дугове претходне власти“. Јер да је (само) то у питању – позајмим нову милијарду да вратим стару милијарду – ниво дуга би остао исти.

Вучић, криза и Сириза

Пише: Ђорђе Вукадиновић
среда, 04 фебруар 2015 20:28

